

ΠΕΜΠΤΗ ΠΛ Β΄ ΗΧΟΣ

Στιχηρά Προσόμοια Ἀποστολικά

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δύναμιν οὐράνιον, τοῦ Παρακλήτου λαβόντες, τῶν ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας, οἱ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐτροπώσαντο. Βασιλεῖς ἤλεγξαν, καὶ σοφοὺς ἥσχυναν, ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι, γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι, εὐαγγελικῶς παρετάξαντο, τῷ λόγῳ δὲ τῆς χάριτος, τὰς τερατουργίας εἰργάσαντο, καὶ οὕτω τὰ ἔθνη, ὑπήκοα ποιούμενοι Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ ἐπιποθήσαντες, οἱ εὐκλεεῖς Μαθηταὶ σου, καὶ ἀπαρνησάμενοι, ἑαυτοὺς προθύμως σοι, ἠκολούθησαν, καὶ Σταυρὸν ἄραντες, σοῦ αὐτοῦ ὀπίσω, πειθαρχοῦντες τῇ προστάξει σου, τὴν γῆν κατέλιπον, καὶ τοὺς οὐρανοὺς ἐκκληρώσαντο, τὰ ἔθνη ἐπιστρέφοντες, εἰς τὴν ἀληθῆ σου ἐπίγνωσιν, καὶ νῦν διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι αἰεὶ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄπαντα τὸν βίον μου, ἐν ἀμελείᾳ διάγων, πρὸς τὸ τέλος ἔφθασα, ἄκαρπος ὁ δεῖλαιος, Ὑπεράγαθε, πονηρῶν πράξεων, ἐπιφέρων μόνον, νῦν φορτία τὰ δυσβάστακτα, ἄπερ φιλάνθρωπε, σκόρπισον ῥοπή τοῦ ἐλέους σου, καὶ δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον, θείαις Ἀποστόλων, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις ὁ Θεός, οὓς εἰς πρεσβείαν προσάγω σοι, καὶ τὴν σὲ κυήσασαν.

Ἔτερα τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Νικόλαε μακάριε, προσπίπτοντά με οἴκτειρον, δέομαί σου, καὶ τὰ ὄμματα σοφέ, φώτισον τῆς ψυχῆς μου, ἵνα καθαρῶς βλέψω, τὸν φωτοδότην καὶ οἰκτίρμονα.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαιnéσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐχθρῶν ἐπιζητούντων με, κακοποιῆσαι Ἄγιε, λύτρωσαί με, παρρησίαν πρὸς Θεόν, ὡς ἔχων Ἱεράρχα, καὶ σῶσόν με ἐκ βλάβης, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων ῥῦσαί με.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, Ἱεράρχα, νῦν κεκτήμεθα πιστῶς, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, καὶ ὁδηγὸν πιστόν, καὶ πρόμαχον.

Δόξα... καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὅμοιον

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικά

Ποτὲ οἱ Μαθηταὶ σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβῶν· Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα, καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν, Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Στίχ. Α'. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, οί Απόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ δογμάτων, καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν, ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνεδυναμοῦντο. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς. [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δόξα... καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου, παρεγένου Σωτῆρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἔλθε καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡς φῶς σταλέντες ἐπὶ γῆς, ἐφωτίσατε πάντας, σοφοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, καὶ ἐν δόγμασι θείοις διώξαντες, πολυθείας σκοτασμόν, καὶ λάμπαντες τὸν τῆς Τριάδος φωτισμόν, καὶ σῶσαντες λαοὺς πολλοὺς, ἐκ πλάνης ἀφεγούς, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Δόξα... καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἀποστολικά

Τῶν Ἀποστόλων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται ἡ Οἰκουμένη· διὸ δίδου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ δωδεκάς τῶν Ἀποστόλων Κύριε, δωδεκάπυρρος ὡς ἥλιος, ὥφθη τῇ γῆ· δι' αὐτῶν γὰρ ἐμάρανας, πλάνης τὴν βλάβην, δι' αὐτῶν καταυγάζεις ψυχὰς, τῶν σῶν δούλων, δι' ὧν καὶ ἡμᾶς, σῶσον εὐσπλαγχνε.

Δόξα... καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἁγία Δέσποινα Ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τῶν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεςιν ἡμῖν, δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα ἕτερα

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἐνθέου πίστεως, τὰς διπλὰς ἀνατρέψαντες οἱ ἀλιεῖς, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος εἴλκυσαν πάντας, καὶ παρέσχον αὐτοὺς τῷ Θεῷ εὐσεβοῦντας, καὶ τοῦτον ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Μαρτυρικὸν

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. Διὸ παράσχου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἔλεους σου.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς πεφυκότες τοῦ κόσμου φωτιστικάις, θεηγόροι λάμπησι, καταυγάσατε ἡμᾶς, καὶ παθῶν λυτρώσατε νυκτός, καὶ ὁμίχλης πειρασμῶν, θεομακάριστοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρχοντας γῆν ἐπὶ πᾶσαν Πνεῦμα ὑμᾶς, τὸ σεπτὸν κατέστησε, τοῦ Κυρίου Μαθηταί, τοῦ ἀέρος ἄρχοντας· διό, ἐτροπώσασθε πιστούς, ἐκλυτρωσάμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀύλου ὡς φωταυγεῖς, ἀναφθέντες ἄνθρακες, τὰ ὑλώδη μου σοφοί, πάθη καταφλέξατε πρὸς φῶς, ἀπαθείας καὶ ζωῆς, καθοδηγοῦντές με.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις καὶ Προφητῶν, καὶ Μαρτύρων Κύριε, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ, καὶ τῆς κυησάσης σε Ἁγνῆς, κατοικτείρησον λαόν, ἡμαρτηκότα σοι.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἐκτον μέλισμα, Νικόλαε, προσδέχου. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ, κατεποντίσθη πανστρατί, Ἰσραήλ δὲ διελθὼν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀνεβόα· Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, χαρμονικῶς Πάτερ σοφέ, ἐπὶ γῆς τῶν ἐν πίστει, συμφώνως ἀνυμνούντων σε, πᾶσαν λύπην καρδίας, πονηρὰν διασκέδασον, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατὰ παθῶν βλαβερῶν, κατὰ ἐχθρῶν φθοροποιῶν, κατὰ πάσης τοῦ πλάνου, κακίας νῦν ἐνίσχυσον, τοὺς τῇ σκέπῃ σου Πάτερ τῇ ἁγίᾳ Νικόλαε, πίστει προστρέχοντας.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τραυματισθέντας ἡμᾶς, ὑπ' ἀοράτων τοξευτῶν, τῇ μοτώσει τῆς σῆς Νικόλαε πρεσβείας, περιποίησαι, ὅπως ὑγιῶς βηματίζωμεν, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ συνυπάρχων Πατρί, ὁ συναΐδιος Υἱός, ἐπ' ἐσχάτων βουλευθεῖς, κατώκησε τὴν μήτραν σου, εἰς ἡμῶν Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θεῖον Πνεῦμα ταῖς ὑμῶν, γλώσσαις ἀναχωνεῦσαν, ἐπελεύσει φρικώδει, συντριβέντας πρὸς ζωὴν, καινοποιεῖ δι' ὑμῶν, τοὺς ἀνθρώπους ἑνδοξοὶ Απόστολοι.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν γνώσει Λόγε πλημμελῶν, ποίαν ἔξω συγγνώμην, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης; διὰ τοῦτό σοι βοῶ· Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, οἴκτειρόν με τὸν αὐτοκατάκριτον.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ μιμησάμενοι Χριστοῦ, τὰ σωτήρια πάθη, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ χρόνια καὶ δεινά, ἰάσασθε ἱατροί, πεφυκότες ἑνδοξοὶ Απόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡμαρτηκότα με Χριστέ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῆς σὲ κησάσης, ἐπιστρέψας ὡς Θεός, ἐλέησον καὶ πυρός, αἰωνίου Σῶτερ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν τῇ στερρᾷ, τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω Ἀγαθέ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νίκην σαφῶς, κατὰ τῶν ψυχοφθόρων ἥρας παθῶν ἡμῶν Νικόλαε παμμάκαρ· ὕφ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε, πορθουμένους χαλεπῶς, σαῖς προσευχαῖς ἀπολύτρωσαι.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέλη σαρκός, νεκρώσας ἐγκρατεία, πρὸς τὴν ζωὴν, μετέβης τὴν ἀγήρω, ἦν καὶ ἡμᾶς πρέσβευε, ἀπολήψεσθαι σοφέ, χαρμονικῶς εὐφημοῦντάς σε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπισκοπῶν, ἡμᾶς ἐξ οὐρανόθεν περιωπῆς, μὴ παύση Ἱεράρχα, ἀποσοβῶν ἅπαντα, τὰ τοῦ βίου δυσχερῆ, σαῖς πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν ἡμῖν, Ἀγνή ἀμαρτημάτων, τὸν Λυτρωτὴν, δοθῆναι ἐκδυσώπει, τὸν σκοτασμὸν Ἄχραντε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀεί, ταῖς σαῖς πρεσβεῖαις σκεδάζουσα.

ᾠδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λιμένες εὔδιοι, λιμένες ἄκλυστοι, γαληνόν με, πρὸς ὄρμον ἀληθινῆς, μετανοίας σώσατε, ἁμαρτημάτων χαλεπῶν, τρικυμία χειμαζόμενον.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυχή μου στέναξον, ψυχή μου δάκρυσον, ταπεινή μου καρδιά, τῷ Ἀγαθῷ, ὀλικῶς κολλήθητι, ὅπως μελλούσης σε φλογός, καὶ κολάσεως λυτρώσεται.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωτήρα Κύριον, σωτήρες πέλοντες, τῶν βροτῶν, δυσωπεῖτε, ὅπως ἡμᾶς, σῶση ὡς φιλόανθρωπος, πειρατηρίων χαλεπῶν, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε ἄχραντε, Παρθένε ἄμωμε, μετὰ τῶν Ἀποστόλων ὑπὲρ ἡμῶν, ἱκεσίαν ποιήσον, ὅπως ῥυσθεῖη μὲν δεινῶν, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίατρευσον Ἅγιε, τὴν πληγωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πλάνου, ἀδιόρθωτον καρδίαν μου, ἱκετεύων, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέτριψας ξόανα, τῆς ἀπωλείας, Χριστοῦ θεράπον· ὅθεν πίστει ἱκετεύω σε, τοῦ νοός μου κάκιστα, ἰνδάματα μείωσον.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυρίπνοος γέγονας, δικαιοσύνης ἔργοις θεόφρον, καὶ τῶν Μύρων κατεκόσμησας, τὴν καθέδραν, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνύμφευτε Δέσποινα, εὐλογημένη Θεοκυῆτορ, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισφῆξε, πάσης βλάβης, μόνη τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναί Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδὸν τὴν φέρουσαν εἰς ζωὴν, διὰ στενωτάτης ἀγωγῆς, καὶ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, σαφῶς ὀδεύσαντες, τὰς τρίβους τῆς ψυχῆς μου ἐξομαλίσατε.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύχνοι τῆς θείας ἀνατολῆς, ρύσασθε ἐκ σκότους με παθῶν, καὶ ἡδονῶν ἀμαυρότητος, καὶ πειρατηρίων καὶ περιστάσεων, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τόμοι τοῦ Λόγου θεοειδεῖς, βίβλω με γραφῆναι τῆς ζωῆς, ἐκδυσωπεῖτε Ἀπόστολοι, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ χαλεπώτατον, ῥηγνύντες γραμματεῖον, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ σωτηρία μου καὶ ἐλπίς, σῶσόν με ἐλπίζοντα εἰς σέ, πάντων ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην σου παρακλήσεσι, τῶν θείων Μαθητῶν τε, μόνη Πανύμνητε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ Χριστέ, φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἐκ νυκτός σοι κραυγάζοντος, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμῷ ἀμελείας κρατούμενον, πρόθυμόν με ἀπέργασαι, ἱεραῖς μεσιτείαις σου Νικόλαε.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, Ἱεράρχα Νικόλαε, αἰωνίου κολάσεώς με ρύσασθαι.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοσμικῶν με σκανδάλων διάσωσον, καὶ δαιμόνων κακώσεως, Ἱεράρχα Νικόλαε πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τὸ εἶναι ἡμῖν παρεχόμενος, σοῦ τὴν μήτραν κατώκησε Θεοτόκε, ὄν αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, πολυέλεε.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πλάκες θεόγραφοι, τὰς τοῦ Πνεύματος σαφῶς, νομοθεσίας ἔνδοξοι, ἐν ταῖς ψυχαῖς ἐσχήκατε ἀψευδῶς, δι' ὧν τὸν ἐν γράμματι, κατηγορήσατε νόμον, κόσμον σώσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυχὴ ἀμαρτάνουσα, συνηθεία τε κακῆ, φρενοβλαβῶς δουλεύουσα, ἐπιστροφῇ ἐπίστρεψον καὶ Θεῷ, οἰκτίρμονι βόησον· Διὰ τῶν Ἀποστόλων, Λόγε σῶσόν με.

Στίχ. Ἅγιοι Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προβάτοις με σύνταξον, δεξιόις ἐν τῇ φρικτῇ, καὶ φοβερᾷ ἐλεύσει σου, τῶν ἐκλεκτῶν προβάτων σου προσευχαῖς, τῶν θείων Κηρύκων σου, ὁ τυθεῖς, ὑπὲρ πάντων Ἄμνος ἄκακος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορὸς ἰκετεύει σε, Ἀσωμάτων λειτουργῶν, Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε, ἐκδυσωπεῖ σε δῆμος τῶν Μαθητῶν, διὰ τῆς Τεκούσης σε, τῷ λαῷ σου παράσχου, τὰ ἐλέη σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τῷ κήτει καταποθείς, τῷ τῆς ἀμαρτίας, κραυγάζω σοι Χριστέ· Ὡς τὸν προφήτην, ἐκ φθορᾶς με ἐλευθέρωσον.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπτήρᾳ σε νοητόν, ἔχουσα ἢ κτίσις Νικόλαε, φωτίζεται ἀκτίσι, τῶν ἀπείρων θαυμασίων σου.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνύστακτε πρεσβευτά, τῶν σοὶ προστρεχόντων Νικόλαε, ὕπνου χαλεπωτάτου, ραθυμίας με ἀπάλλαξον.

Στίχ. Ἅγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρρύσω πάλαι σοφέ, μέλλοντας ἀδίκως τεθνήξασθαι· ὡσαύτως οὖν με ρῦσαι, συμβαινουσῶν παραπτώσεων.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένε μόνη ἀγνή, κεχαριτωμένη βοήθει μοι, ἀεὶ χειμαζομένῳ, ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι.

Ὡδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἐπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ἀγκίστρῳ τῷ τοῦ λόγου ἀνεκλύσαντες, βυθοῦ τῆς πλάνης ἅπαντας, προσηγάγετε τῷ τυθέντι, Λόγω δι' ἡμᾶς, Ἀπόστολοι μέλλοντες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φανέντι ὕλη σώματος Ἀπόστολοι, ἀμέσως ὁμιλήσαντες, ἐφωτίσθητε φωτοδότοις, λάμπεσιν αὐτοῦ· διό με φωτίσατε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ποιμένα τὸν καλὸν ἐκδυσωπήσατε, εἰς ὄρη με πλανώμενον, παραβάσεως ἐκζητῆσαι, θεῖοι Μαθηταί, καὶ σῶσαι βοῶντα ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺν Προφήταις Ἀποστόλοις τε καὶ Μάρτυσι, Παρθένε, ὄν ἐκύησας, καθικέτευε λυτρωθῆναι, πάντας τῶν δεινῶν, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ τῶν ὀσίων σου Παίδων, τὸν ὕμνον ἐπακούσας, καὶ τὴν κάμινον καιομένην δροσίσας, εὐλογητὸς εἶ

Κύριε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμη τοῦ Θεοῦ παμμάκαρ, αἰρετιζόντων στίφος, κατεπάτησας, καὶ τῆς τούτων ἀπάτης, τὸ ποίμνιον διέσωσας.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἐποφθεις τοῖς πλωτῆρσι, καὶ τὴν πόλιν σου θρέψας, κινδυνεύουσαν, ψυχοφθόρου λιμοῦ με, εὐχαῖς σου Πάτερ λύτρωσαι.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στήριζον Πάτερ εὐχαῖς σου, τοὺς σὲ προσκαλουμένους εἰς βοήθειαν, κατευνάζων δαιμόνων, τὸ πονηρὸν κλυδώνιον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δέσποινα πάντων ἀνθρώπων, ἀγία Θεοτόκε, τῆς δουλείας με τῶν παθῶν, σαῖς πρεσβείαις, τελείως ἐλευθέρωσον.

Ὡδὴ ἡ' Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χερσωθείσας καρδίας κατενεώσατε, τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου, ἐγκατασπεύραντες, δόγμα τὸ σεπτόν, στάχυν ἑκατοστεύοντα, τοὺς διασωθέντας, ἐδρέψασθε θεόπται.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρεσβειῶν τῇ δρεπάνῃ ἐπικαθάρατε, τὰ ζιζάνια πάντα τῆς διανοίας μου, θεῖοι γεωργοί, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι, ὅπως σωτηρίας, καρποφορήσω στάχυν.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν κατακοιμίσαντες, ἐκοιμήθητε ὕπνον δικαίοις πρέποντα, ἄγρυπνοι ἡμῶν, πρεσβευταὶ χρηματίσαντες, Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου ρῦσαί με Κύριε, Προφητῶν καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, καὶ τῆς ἐν γαστρὶ, χωρησάσης ἀρρήτως σε, Κόρης ἀπειράνδρου, πρεσβείαις εὐπροσδέκτοις.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Οἱ ὄσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερουβείμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ὕψει πολιτείας φαεινοτάτης, ἀναδραμῶν ὥσπερ γνῶριμος, πάσῃ τῇ οἰκουμένη θαυματουργίαις,

θεοφόρε ποικίλαις, φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χαρίτωσον ἐνθέως ἐπαγρυπνοῦντας, τοὺς σὲ τιμῶντας Νικόλαε, κατακοίμισον τὴν κακίαν, ἐχθραινόντων ἀνθρώπων, ἡμῖν ἐπεμβαινόντων Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πάσας τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου, σθένει συντρίψας τοῦ Πνεύματος, ἐκ τούτων ῥῦσαί με σαῖς πρεσβείαις, κυβερνῶν τὴν ζωὴν μου, θεόφρον Ἱεράρχα Νικόλαε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοκυῆτορ, δι' ἧς ἀρὰ ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία πᾶσιν ἐπῆλθε, τοῖς εἰδόσι σε μόνην, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄνανδρον.

Ὡδὴ θ' Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δέ, Πάναγνε, ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, καὶ τὸ θνητὸν ἐνώσει ἀσυγκρίτῳ θεώσαντα, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον κηρύξαντες, πάντας ἀθέου πλάνης, ἠλευθερώσατε· ὅθεν μακαρίζεσθε αἰεὶ, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, διὰ παθῶν τοῦ σώματος ποικίλων Ἀπόστολοι, τῆς σαρκός μου τὰ πάθη νεκρώσατε, καὶ τὴν ἐξασθενούσαν, καὶ κινδυνεύουσαν, καὶ νεκρωμένην μου ψυχὴν ζωοποιήσατε.

Στίχ. Ἄγιοι Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁδὸς γενοῦ μοι καθοδηγοῦσά με, πρὸς ἀπλανῆ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου Φιλάνθρωπε, ἀμαρτίας πεσόντι εἰς βάραθρα, καὶ περιπλανωμένῳ, καὶ ἀποκλίναντι, ἐπὶ τὰς ὁδοὺς τὰς πονηράς, καὶ κινδυνεύοντι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χοροὶ Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων τε, Ἐξουσιῶν, Δυνάμεις, καὶ Ἀρχαί, Κυριότητες, Χερουβείμ καὶ Σεραφεείμ, καὶ θρόνοι Χριστέ, δῆμος τῶν Ἀποστόλων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε, μόνε δυσωποῦσι Βασιλεῦ. Σῶσον τοὺς δούλους σου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ὁ Εἰρμός ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἡ τὸ Χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερέων, καλλονῆ θαυμάτων βρύσις, ἐκδυσώπει, Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἀμαρτημάτων, εὐρεῖν ἡμᾶς ἄφεςιν.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ πάλαι, τοὺς δεσμώτας ἐλυτρώσω, τοῦ θανάτου, ἡμᾶς οὕτω λύτρωσαι, πειρατηρίων, τοῦ βίου Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ ἐν Μύροις, τῆς Λυκίας τεθαμμένος, μύρα βρούεις, πάντοτε Νικόλαε, τὴν δυσωδίαν, τῶν παθῶν διώκοντα.

Στίχ. Ἄγιε Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Κτίστου, παρουσία ἐπὶ θύραις, μὴ ἀμέλει, ψυχῇ ἀλλὰ βόησον· Ταῖς Νικολάου, Χριστὲ εὐχαῖς σῶσόν με.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τεκοῦσα, τῆς καρδίας μου τὰς κόρας, ἀβλεπούσας, Πανύμνητε φώτισον, ἵνα ὑμνῶ σε, διὰ σοῦ σωζόμενος.

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν Ἀποστολικά

Ποτὲ οἱ Μαθηταί σου Χριστέ, ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι, ἀνεβῶν· Διδάσκαλε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα, καὶ νῦν ἡμεῖς κραυγάζομεν· Φιλάνθρωπε Σωτὴρ ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνηθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, οἱ Ἀπόστολοι κατέλαβον, ποτὲ μὲν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης διὰ δικτύων, ποτὲ δὲ τὸ ὕψος τῆς Βασιλείας διὰ Δογμάτων, καὶ τῇ μὲν τέχνῃ, τὸν ἀκατάληπτον βυθὸν ἠρεύνησαν, τῇ δὲ πίστει, τὸν ἀπερίγραπτόν σου κόλπον ἔφθασαν, καὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν τὸν ἄχρονον Υἱόν σου, ὧν ταῖς πρεσβείαις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τοὺς Ἁγίους ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἁγίας ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἠτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστὲ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομητορ σεμνή, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Οἱ Μακαρισμοὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήστητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν με, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὡς νεφέλαι, ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς ἐνθέου γνώσεως, πεφωτισμένοι, Κυρίου Ἀπόστολοι.

Μακάριοι ἐστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡς ἀκτῖνες, μυστικαὶ διαδραμόντες, εἰς τὸν κόσμον Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, ἀνθρώπων γένος, πίστει
ἐφωτίσατε.

Μαρτυρικὸν

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τῶν βασάνων, τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες, θεῖαν δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσαν, παρὰ Κυρίου, ἐδέξασθε
Μάρτυρες.

Δόξα...

Τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτὴν πιστοὶ Τριάδα, προσκυνοῦντες συμφώνως βοήσωμεν· Τῶν Ἀποστόλων, λιταῖς
σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε Πατρὶ τὸν συνάναρχον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.